

Ders 72

LESSON 72

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Yaşam Ekmeği

THE BREAD OF LIFE

Markos 6; Yuhanna 6

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sileri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, Rab İsa'nın kalabalıklara konuştuğunu dinledik. Öğretişini, sonsuz gerçek ile dolu olan benzetmeler aracılığı ile sundu. Ama yine de, **kalabalığın çoğu benzetmelerin anlamını kavramadı, çünkü yürekleri katılaştı.** Göksel konuları değil, yalnızca yersel konuları takdir ettiler. Çoğu İsa'yı izlemedi, çünkü O, günahkarların Kurtarıcısıydı. Kalabalıktakilerin çoğunun O'nun ardından gitmelerinin nedeni, O'ndan elde ettikleri fiziksel yararlardan ötürüydü.

Bugün Rab İsa tarafından söylenmiş olan başka bir çok söz daha dinleyeceğiz. Aynı zamanda, O'nun, söylediği sözleri, mucizevi bir belirti aracılığı ile nasıl onayladığını da göreceğiz. Bugünkü dersimizin adı **Yaşam Ekmeği**. (Wolof dilinde: *sonsuz yaşam veren yiyecek*)

Şimdi kutsal kitabın Markos Müjdesi'nin altıncı bölümünü okumaya devam edelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Markos 6) ³⁰ *Elçiler İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar.* ³¹ *İsa onlara 'Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin' dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.* ³² *Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar.* ³³ *Gittiklerini gören bir çok kişi onları tanıdı. Halk, civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı.* ³⁴ *İsa tekneden inince büyük bir kalabalık ile karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara bir çok konuda öğretmeye başladı.*

³⁵⁻³⁶ *Vakit ilerlemişti. Öğrencileri, İsa'ya gelip, 'Burası ıssız bir yer' dediler, 'Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.'* ³⁷ *İsa ise, 'Onlara siz yiyecek verin' diye karşılık verdi. Öğrenciler, İsa'ya, 'Gidip iki yüz dinarlık ekme alıp onlara yedirelim mi yani?' diye sordular.* ³⁸ *İsa onlara, 'Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın' dedi. Öğrenip geldiler, 'Beş ekme ile iki balığımız var' dediler.* ³⁹ *İsa herkesi küme*

küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. ⁴⁰ Halk, yüzer, ellişer kişilik bölükler halinde oturdu.

⁴¹ İsa beş ekmek ile iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. ⁴²⁻⁴³ **Herkes yiyip doydu.** Arta kalan ekmek ve balıkları on iki sepet dolusu topladılar. ⁴⁴ Yemek yiyen erkeklerin sayısı **beş bin** kadardı. ⁴⁵ Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. ⁴⁶ Onları uğurladıktan sonra dua etmek için dağa çıktı. ⁴⁷⁻⁴⁸ Akşam olduğu zaman, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. ⁴⁹ Onlar ise gölün üstünde yürüdüğünü görünce, O'nu hayalet sanarak bağıştılar. ⁵⁰ Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, 'Cesur olun, benim, korkmayın!' dedi. ⁵¹ Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlar ise büyük bir şaşkınlık içindeydiler. ⁵² Ekmek ile ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti. ⁵³ İsa ile öğrencileri gölü aştılar, Gennesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar.

(Yuhanna 6) ²² Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece tek bir tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileri ile birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. ²³ Rabbin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. ²⁴ Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadıklarını görünce, teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. ²⁵ O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, 'Rabbi, buraya ne zaman geldin?' diye sordular. ²⁶ İsa şöyle yanıt verdi: 'Size doğrusunu söyleyeyim, doğüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. ²⁷ **Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoglu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.**

Burada biraz ara verelim. İsa, kalabalığa neden, "**Geçici yiyecek için çalışmayın!**" dedi? Bu sözler, yiyecek bir şeylere sahip olmak için çalışmamamız anlamına mı gelir? Hayır, bu anlama gelmez. Çünkü Tanrı'nın Sözü, aynı zamanda şöyle de der: "Eğer biri çalışmak istemezse yemek de yemesin!" (2. Selanikliler 3:10) O zaman İsa neden, 'Geçici yiyecek için çalışmayın!' dedi? İsa'nın kast ettiği şeydu: "Yalnızca karnınızı doyurmak için çalışır ve sadece dünyasal değerlerin ardından giderseniz, sonunda her şeyi kaybedersiniz, çünkü bedeniniz ölecek ve toprağa dönecektir. Ama yine de bedeninizde hiçbir zaman mahvolmayacak olan bir şey mevcuttur: **Canınız**. İnsanın canı, sonsuza kadar—**Gökler** (Cennet) olarak adlandırılan görkemli yerde ya da **Cehennem** olarak adlandırılan dehşet verici yerde—var olacaktır. İsa işte bu nedenle, "**Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın!**" dedi. İsa kalabalığı, yalnızca geçici olan yiyeceği değil, ama hiç bir zaman ortadan kaybolmayacak olan Tanrı'nın Sözü'nü arzu edebilmesi için bu sözler ile uyarmak istedi. Çünkü, "**İnsan yalnız ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar.**" (Matta 4:4) İşte, İsa Mesih'in bu sözler ile kast ettiği buydu!

Ama ne yazık ki, İsa'nın çevresindeki kişilerin çoğu, Tanrı'nın Sözü'nü önemsemedi ve Tanrı tarafından gönderilmiş Olan'a inanmadı. Bu tür kişiler için midelerini yiyecek ile doldurmak, yüreklerini Tanrı'nın yargısından kurtarabilecek olan gerçek ile doldurmaktan daha önemliydi. İsa, bu nedenle onlara şunları söyledi: (Yuhanna 6) ²⁷ **Geçici yiyecek için değil, yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın.** ²⁸ O zaman onlar da şunu sordular:

'Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?' ²⁹ İsa, *'Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği Kişiye iman etmenizdir'* diye yanıt verdi.

İsa'nın verdiği yanıtı duydunuz mu? Günah içinde dünyaya gelmiş olan bir Adem çocuğu, Tanrı'yı nasıl hoşnut edebilir? Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde çalışabilir ve iyi işleri yerine getirebilir miyiz? Kendimizi bir şekilde Şeytan'ın, günahın ve cehennemın gücünden kurtarabilir miyiz? Tanrı'nın talep ettiği mükemmel ve saf yüreği kendi gücümüz ile üretebilir miyiz? Asla, hiç bir zaman! "Bir ağaç kütüğü, uzun bir zaman suyun içinde kalsa bile, hiç bir zaman bir timsaha dönüşmeyecektir." (Wolof atasözü) O zaman bu durumda Adem soyundan biri Tanrı'yı nasıl hoşnut edebilir? Rab İsa bu konu hakkında ne dedi? Rab İsa'nın sözlerini okuyalım: *Tanrı'nın işi şudur: O'nun gönderdiği Kişi'ye iman etmek.*" Tanrı'nın göndermiş olduğu kutsal Kurtarıcı'ya inanmadıkça, hiç bir kadın ya da erkek Tanrı'yı hiç bir zaman hoşnut edemez.

Ne üzücüdür ki, kalabalıkta bulunan kişilerin çoğu, İsa'nın Tanrı'nın göndermiş olduğu Kurtarıcı olduğuna inanmadı.

(Yuhanna 6) ³⁰ *Bunun üzerine, 'Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?' dediler.* ³¹ *'Atalarımız çölde 'man' yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.* ³² *İsa onlara dedi ki, 'Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir.* ³³ *Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.'* ³⁴ *Onlar da, 'Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!' dediler.* ³⁵ *İsa, 'Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz' dedi.*

İsa, bu sözleri ile şunu kast ediyordu: Tanrı nasıl kırk yıl boyunca çölde ölmemeleri için İsrail oğullarını beslemek için gökten ekmek gönderdiyse, bizler günahımız içinde mahvolmayalım diye Adem oğullarına da sonsuz yaşam veren "Yiyeceği" göndermiştir.

Bu "Yiyecek" nerededir? Yeryüzünde, eğer yediğiniz takdirde, Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar yaşamanızı sağlayacak olan bir yiyecek mevcut mudur? Hayır, böyle bir yiyecek mevcut değildir! Sonsuz yaşam veren bu "Yiyecek" nedir? Rab İsa bu konu ile ilgili ne dedi? O'nun sözlerine kulak verelim:

(Yuhanna 6) ³⁵ *'Yaşam ekmeği Ben'im! Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz.'* ³⁶ *'Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.'* ³⁷ *Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam.* ³⁸ *Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.* ³⁹ *Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiç birini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir.* ⁴⁰ *Çünkü Babamın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.'*

⁴¹ *'Gökten inmiş olan ekmek Ben'im' dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar.* ⁴² *'Yusuf oğlu İsa değil mi bu?' diyorlardı? 'Annesini de babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?'*

⁴³ *İsa, 'Aranızda söylenmeyin' dedi.* ⁴⁴ *'Beni gönderen Baba bir kimseyi Bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.* ⁴⁵ *Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı, onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.'* *Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes, bana gelir.* ⁴⁶ *Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür.* ⁴⁷ *Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.*

⁴⁸ Yaşam Ekmeği Ben'im. ⁴⁹ atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. ⁵⁰ Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. ⁵¹ **Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im.** Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna benim vereceğim ekmek de bedenimdir.' ⁵² Bunun üzerine Yahudiler, 'Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?' diyerek birbirleri ile çekişmeye başladılar. ⁵³ İsa onlara şöyle dedi, 'Siz doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe sizde yaşam olmaz. ⁵⁴ Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. ⁵⁵ Çünkü bedenim gerçek yiyecek ve kanım gerçek içecektir. ⁵⁶ Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. ⁵⁷ Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Babanın aracılığı ile yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak. ⁵⁸ İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınız yediği man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa, bu ekmeği yiyen sonsuza kadar yaşar.' ⁵⁹ İsa bu sözleri Kefranahum'da havrada öğretirken söyledi.

⁶⁰ Öğrencilerinin bir çoğu bunu işitince, 'Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?' dediler. ⁶¹ Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, 'Bu sizi şaşırtıyor mu? dedi. ⁶² Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseltildiğini görürseniz? ⁶³ Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. ⁶⁴ Yine de aranızda iman etmeyenler var.' İsa, iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek olan kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. ⁶⁵ Sizlere, 'Babanın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemmez' dememin nedeni budur' dedi.

⁶⁶ Bunun üzerine öğrencilerinin bir çoğu geri döndüler ve artık O'nun ile dolaşmaz oldular. ⁶⁷ İsa o zaman, Onikiler'e, 'Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?' diye sordu. ⁶⁸ Simun Petrus şu yanıtı verdi: "**Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.** ⁶⁹ **İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın!**"

Böylece, şimdiye kadar İsa'ya eşlik eden pek çok öğrenci vazgeçerek O'ndan ayrıldı, çünkü İsa'nın öğretileri onları zorluyordu. Ama her şeye rağmen, İsa'yı izleyenler arasında O'nu terk etmeyecek olanlar da vardı, çünkü İsa'nın, Tanrı'dan gönderilen kutsal Olan Mesih olduğuna inanıyorlardı. O, **sonsuz yaşam veren, "Gerçek Yiyecek"—Yaşam Ekmeği'ydi!**

Evet, işte gerçek budur. Eğer bir kez İsa'nın kim olduğunu gerçekten bilerseniz, O'nun nasıl olduğunu tanırsanız ve sizin için ne yaptığını anlarsanız, başka bir efendi ile hiçbir zaman tatmin olmayacaksınız! İsa, sonsuz yaşamın tek Kaynağıdır! Kurtuluş güvencesine ve Tanrı ile yakın bir ilişkiye susamış olan bir yüreği yalnızca O tatmin edebilir.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Sonsuz yaşam için acıkıp susuyor musunuz? Burada yeryüzündeki yaşamda ve gelecek olan yaşamda Tanrı'nın huzurunda tam güvenceye sahip olmayı özleyiyor musunuz? O zaman Rab İsa'nın bu büyük çağrısı üzerinde düşünün. Rab İsa sizi şu sözleri ile sonsuz yaşama davet ediyor: "**Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahatlık veririm. Yaşam Ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz!**" (Matta 11:28; Yuhanna 6:35)

Sevgili dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki dersimizde, Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve kalabalığın İsa'dan ötürü nasıl bölündüğünü dinleyeceğiz.

Siz, Rab İsa'nın şu sözlerini hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin.

"Yaşam Ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz!" (Yuhanna 6:35)